Todays daf sponsored by Comp-U-Plus the lowest price for Linksys/Cisco and electronics - www.compuplus.com
Lilui Nismas R' Pinchas Ben Eliezer Yaakov Reich A"H

תורה אור

מיתיבי *רשב"ג אומר התינוקות של בית רבן היו מסדרין פרשיו' וקורין לאור הנר אי בעית אימא ראשי פרשיותיו ואי בעית אימא *שאני תינוקות הואיל ואימת רבן עליהן לא אתי לאצלויי: כיוצא בו לא יאכל הזב: *תניא ר"ש בן אלעזר אומר בוא וראה עד היכן פרצה טהרה בישראל שלא שנינו לא יאכל הטהור עם הטמאה אלא לא יאכל הזב עם הזבה מפני הרגל עבירה כיוצא בו לא יאכל זב פרוש עם זב עם הארץ שמא ירגילנו אצלו וכי מרגילו אצלו מאי הוי אלא אימא שמא יאכילנו דברים טמאין אטו זב פרוש לאו דברים טמאין אכיל אמר אביי גזירה שמא יאכילנו דברים שאינן מתוקנין ורבא אמר *רוב עמי הארץ מעשרין הן אלא שמא יהא רגיל אצלו ויאכילנו דברים טמאין בימי טהרתו איבעיא להו נדה מהו שתישן עם בעלה היא בבגדה והוא בבגדו אמר רב יוסף ת"ש *העוף עולה עם הגבינה על השלחן ואינו נאכל דברי ב"ש ב"ה אומר לא עולה ולא נאכל שאני התם דליכא דיעות ה"נ מסתברא דהיכא דאיכא דיעות שאני דקתני סיפא *רשב"ג אומר שני אכסניים אוכלין על שלחן אחד זה אוכל בשר וזה אוכל גבינה ואין חוששין ולאו אתמר עלה *אמר רב חנין בר אמי אמר שמואל לא שנו אלא שאין מכירין זה את זה אבל מכירין זה את זה אסורים וה"נ מכירין זה את זה נינהו הכי השתא התם דיעות איכא שינוי ליכא הכא איכא דיעות ואיכא שינוי איכא דאמרי ת"ש רשב"ג אומר שני אכסניים אוכלין על שלחן אחד זה בשר וזה גבינה ואתמר עלה אמר רב חנין בר אמי אמר שמואל לא שנו אלא שאין מכירין זה את זה אבל מכירין זה את זה אסור והני נמי מכירין זה את זה נינהו התם דיעות איכא שינוי ליכא הכא איכא דיעות ואיכא שינוי ת"ש לא יאכל הזב עם הזבה משום הרגל עבירה ה"נ דיעות איכא שינוי ליכא ת"ש °אל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב מקיש אשה נדה לאשת רעהו מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור *אף אשתו נדה הוא בבגדו והיא בבגדה אסור ש"מ *ופליגא דר' פדת דאמר ר' פדת לא אסרה תורה אלא קורבה של גלוי עריות בלבד שנאמר °איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה *עולא כי הוי אתי מבי רב הוה מנשק להו לאחותיה אבי ידייהו ואמרי לה אבי חדייהו ופליגא דידיה אדידיה דאמר עולא *אפי' שום קורבה אסור *משום לך לך אמרי נזירא סחור סחור לכרמא לא תקרב: תני דבי אליהו *מעשה בתלמיד א' *ששנה הרבה וקרא הרבה ושימש תלמידי חכמים הרבה ומת בחצי ימיו והיתה אשתו נוטלת תפליו ומחזרתם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות ואמרה להם כתיב בתורה °כי הוא חייך ואורך ימיך בעלי ששנה הרבה וקרא הרבה

ולימות רבן עליהן. אין פושטין יד לגוש דבר ואפי' בתוך אלא על פי רבן: פרצה. גברה כמו ופרצת ימה וקדמה (בראשית כח): שלא שנינו לא יאכל טהור עם הטמאה. מפני הטהרה לפי שלא הוצרכו לכך שכולן אוכלין חוליהן בטהרה הוו ולא הוו אוכלין עם נשותיהן טמאות: אטו זב פרוש לאו דברים טמאין קאכיל. והלא כל מגעו טמא: מעשרין הן. ולא גזרי' גזירה לגזירה: שתישן עם בעלה. במטה כגון שהוא טמא דליכא למיחש משום טהרה או כגון הזה שאין בו טהרה מי חיישי' להרגל עבירה או דילמא כיון דליכא היכרא מדכר דכירי: על השולחן. שאוכל עליו מותר להניח בשר העוף אצל הגבינה דקסברי בית שמאי בשר עוף בחלב לאו דאורייתא ולא גזרי' העלאה אטו אכילה: ואינו נאכל. עמו: וב"ה אומרים כו'. ש"מ דאסור: דליכא דיעות. שני בני אדם שיוכלו זה לזה וה"ה נמי דמלי לשנויי דליכא שינוי להיכרא ומיהו לעדיפא נקט דאפי' דיעות ליכא: שאין מכירין. דלא אתי חד למיכל מדחבריה ומיכל: אבל מכירין. אסור ואשה ובעלה [נמי] מכירין זה את זה וש"מ דאסור: שינוי ליכא. שאוכלין כדרך אכילה: איכא שינוי. שאין דרך ליתן אלא בקירוב בשר כדכתיב שארה כסותה ועונתה ואמר מר שאר זה קירוב בשר שלא אמר אי אופשי אלא היא בבגדה והוא בבגדו יוציא ויתן כתובה במס' כתובות (פ"ה דף מח.): אל ההרים לא אכל. בפרק אלו הן הנשרפין בסנהדרין (דף פא.) מפרש ליה שלא נתפרנס בזכות אבות שלא הולך לכך לפי שהיה צדיק: מה אשת רעהו כו'. דאסור לן יחוד מן התורה בקדושין (פ"ד דף פ:) מהלחיך בן אמך: ופליגא. דרב יוסף דפשט מדרשא דהאי קרא לאיסור הרגל: פרת: גילוי ערוות. תשמיש ממש ואסור קורבה ואפי' קירוב בשר מדרבנן והיא בבגדה אפי' מדרבנן ליכא למגזר:
ושימש

מיתיבי התינוקות של בית רבן מסדרין פרשיותיהן כו'. אומר ה"ר פורת לפי הקונטרס שפי' במתני' החזן רואה היכן התינוקות קורין לאור הנר הא דלא פריך ליה ממתני' משום דאיכא למימר דקורין באיסור ואין מוחין בידם אבל הכא דקתני מסדרין משמע שמותרין לעשות כן:

רבא אמר רוב עם הארץ מעשרין הן. וא"ת האמרי' בפרק בתרא דסוטה (דף מח.) יוחנן כהן גדול גזר על הדמאי לפי ששלח בכל גבול ישראל וראה שלא היו מפרישין אלא תרומה גדולה בלבד וי"ל דה"ק שלא היו מפרישין כולם אלא תרומה גדולה אבל רובן היו מעשרים והא דחשו הכא עפי למיעוט ממקום אחר משום דהויא מיעוט דשכיח טובא והוו הרבה כבעלים ומה שקשה דאביי אדאביי ורבא אדרבא מפורש בפ"ב דכתובות (דף כב. ושם) גבי חיישינן לגומלים:

מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור. והתם סברא הוא לאסור לפי שיצרו תוקפו ומתגבר עליו ביותר ורש"י פי' אפי' ביחוד נמי אסור מדאורייתא ואין נראה דמשמע דרוצה לאסור יחוד בנדה תימה דיחוד דאסור מן התורה לא ילפי' מאשת איש וערוה בנדה כדכתיב סוגה בשושנים (סנהד' פ"ד לז.) והוא בבגדו והיא בבגדה דלא הוי אפי' באשת איש אלא מדרבנן אסור בנדה מהיקשא עפי הוה לן למיסר יחוד מהיקשא ולמישרי הוא בבגדו והיא בבגדה בלא יחוד כגון שפתח פתוח, נראה לר"י מסוגה בשושנים*:

ופליגא דר' פדת דא"ר פדת לא אסרה תורה אלא כו'. תימה מנא ליה דפליגי דילמא מדרבנן אסור אפי' הוא בבגדו ורש"י דפירש כאן כיון דמדאורייתא לא אסור אלא תשמיש ממש מדרבנן לא אסור אלא קירוב בשר לא נהירא דמסתמא לא פליגי אמתני' דלא יאכל הזב עם הזבה ועוד וכי לית ליה לר"פ אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור ומפרש ר"ת דפליגא דר' פדת דכיון דלא אסרה תורה אלא קריבה של גילוי עריות בלבד א"כ אין לנו לאסור ולגזור אלא כעין שאסר הכתוב דהיינו דיעות בלא שינוי כגון לא יאכל הזב עם הזבה אבל הוא בבגדו והיא בבגדה דליכא דיעות ושינוי לא יסבור ר' פדת דאפי' באשת איש הוא בבגדו והיא בבגדה שרי ור"י פי' ופליגא דר' פדת כיון דאית ליה דלא שייך לשון קריבה אלא בגילוי עריות ממש וא"כ ואל אשה נדה לא יקרב היינו תשמיש ממש שוב אין ללמוד בהיקש מאשת איש לאסור הוא בבגדו כו' לאפוקי לשון קריבה ממשמעותו ודוחק הוא דהא אשת רעהו לא ממש משמע תשמיש ממש ואפילו הכי אסרי' הוא בבגדו והיא בבגדה:

ופליגא דידיה אדידיה. והוא היה יודע בעצמו שלא יבא לידי הרהור שצדיק גמור היה כדאמרינן בפרק ב' דכתובות (דף יז.) *דרב אחא בר אבא מרכיב לה אכתפיה ומרקד א"ל רבנן אנן מהו למעבד הכי א"ל אי דמיא לכון כי כשורא לחיי ואי לא לא והספר לא תנו לפרש ולהאריך כאן למה היה עושה:
בימי

קא ב מיי' שם הלכה טו טור ש"ע שם סעיף ו:
קא ג מיי' פי"א מהלכות איסורי ביאה הלכה יח וסי"ג מהלכות מטמאת אוכלין הלכה יא סמג לאוין קיא טוש"ע יו"ד סימן קצה סעיף ג:
קב ד מיי' פי"א מהלכות מ"א ה"ב שם טוש"ע שם סעיף ו:
קג ה מיי' פכ"א מהל' איסורי ביאה הלכה ו סמג לאוין קכו טוש"ע אה"ע סימן כא סעיף ו:

רבינו חננאל

כיוצא בו לא יאכל הזב עם הזבה. בוא וראה עד היכן פרצה [טהרה] [בישראל] כיוצא בו לא יאכל זב פרוש עם זב עם הארץ שמא יהיו רגיל אצלו ויאכילנו בימי טהרתו דברים טמאים אבל לדברים שאינם מתוקנים לא חיישינן דאמר רבא רוב עמי הארץ מעשרין הן. איבעיא להו נדה מהו שתישן עם בעלה היא בבגדה והוא בבגדו ובעי רב יוסף למפשטא מהא דתנן בשריפת חולין פרק כל הבשר העוף עולה עם הגבינה על השלחן ואינו נאכל כו' ונדחית זו ופשטי' מהא דכתיב ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב. מקיש אשתו נדה לאשת רעהו מה אשת רעהו הוא בבגדו והיא בבגדה אסור אף אשתו נדה כיוצא בה. ואף על גב דפליגא דר' פדת ושמא עובדא נמי דעולא דקרא חשבה

*) נראה דחסר כאן וצ"ל אלא שנינו לא יאכל טהור עם הטמאה אלא לא יאכל זב עם הזבה.

[פסחים מ: ב"מ נב. ע"ז ו. נח: סג. יבמות מו.]

רב נסים גאון

מיתיבי רבן שמעון בן גמליאל אומר תינוקות מסדרין פרשיותיהן לאור הנר ואת התיובתא פירקו עליה ב' פירוקין בתלמודנו ובתלמוד ארץ ישראל פירקו פירוק אחר תכיב רציתי לכתבו בגאון וכך אמרו אלין בעו דיפשי בתינוא ואילין לא בעו דיפשי בתינוא ופי' דבריהם כי התינוקות יתרחקו מן הקריאה ויאהבו שיכבה הנר ואינו נפחדים בתן כי הם לא יטו את הנר ולפיכך הותר להם לקרות לאור הנר דליכא למיחש שמא יטו אבל החזן לא יקרא דחיישינן שמא יטה לפי שלא ירצה שיכבה הנר לפיכך מבטלין התינוקות מן הקריאה: בוא וראה עד היכן פרצה טהרה בישראל פירשו בגמ' דבני מערבא כי זו תפלת לטהרות מפני שאמר הכתוב (בראשית ל) כי מעט אשר היה לך לפני ויפרץ לרוב כלומר טהרה שמשמרין ישראל הטהרות והזב שמורחקין טלונג ומליקרב לדבר שהוא לטומאה:
כלא

תוספתא פ"א
שם
לקמן כג. כתובות כד. גיטין סא: [ביצה כ: מנחות נג.]
חולין קד: עדיו' פ"ה מ"ב
[חולין קד:]
[שם]
יחזקאל יח
פס' ו.
ויקרא יח
פ"ק שם
[אדר"נ פ"ב]
[תדב"א פ"ט]
דברים ל
[אי' שקרא הרבה ושנה הרבה וכו' וכ"ה בסרי"ף ובר"ם]
[כתובות שם א"י רב אמי]

Copyright (c) www.e-daf.com